

[Finansministeren.]

bemidlede Del af Befolkningen, og jeg har derfor fremsat Forslag om, at der gives Finansministeriet Bemyndigelse til at yde Laan efter de i Lovforslaget indeholdte Regler. Der er saa meget mere Grund til at vedtage en saadan Lov, som enhver ved, at Boligbyggeriet næsten helt er gaaet i Staa, og det vilde derfor være en udmærket Hjælp til Igangsættelse af Boligbyggeri, om de kooperative Foreninger igen kunde begynde at arbejde. Jeg føler mig forvisset om, at hvis Lovforslaget om at yde dem Laan vedtages, vil mange Foreninger begynde Arbejdet paa at fremskaffe Boliger, Foreninger, som ellers ikke vilde være i Stand til at optage dette Arbejde.

Det foreslaas nu her, at Staten skal kunne yde indtil 30 pCt. af Ejendoms-skyldværdien som Laan, og dette Laan kan ydes efter Første- og Anden-Prioritetslaan, hvilket er den normale Prioritering, som vi kender paa dette Omraade. Hvad angaar den Risiko, som Staten efter Lovforslaget skal paatage sig, foreslaas det, at Statens Laan sammen med de foregaaende Laan højst skal kunne udgøre 85 pCt. af Ejendomsskyldværdien; de sidste 15 pCt. af Værdien skulde altsaa være den Risiko-dækning, Staten havde. Laanet skal forrentes og afdrages med 6 pCt. p. a., hvoraf Renten er 5 pCt. og Resten Afdrag. Ifølge Lovforslagets § 5 kan der anvendes i alt 5 Mill. Kr. til saadanne Udlaan.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Stensballe: Hvad angaar Formaålet med det Lovforslag, som den højtærede Finansminister lige har forelagt i dette høje Ting, nemlig at bidrage til, at Arbejdet med Tilvejebringelse af tidssvarende Beboelsesejendomme med mindre Lejligheder, som det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke bringes til Ophør, vilde vi i og for sig under andre økonomiske Forhold ikke stille os uforstaaende heroverfor. Men da der efter de Oplysninger, som foreligger, ikke mindst efter dem, der er fremkommet under Behandlingen i Folketinget, hverken i København eller Provin-sen synes at være nogen større Trang til flere Lejligheder, finder vi det ikke rigtigt,

at Staten stiller Penge til Raadighed til Udlaan hertil. De 5 Mill. Kr., som Staten efter Forslaget skulde stille til Raadighed hertil, vilde vi mene kunde anvendes bedre paa anden Maade. Hvis der endelig skulde lovgives paa dette Omraade, vilde vi heller ikke finde det helt rigtigt, at der alene stilledes Penge til Raadighed til kooperativt Byggeri, saa maatte der ogsaa fra Statens Side stilles Penge til Raadighed til Lettelse af det private Byggeri. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, da vi ikke mener at kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Vi er af den Opfattelse, at naar Byggeriet for Tiden er stærkt begrænset, skyldes det bl. a. de høje Byggeomkostninger, og jeg tror derfor, at det vil være ganske umuligt for Tiden ved en Lov som denne at naa det, som den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget saa stærkt pointerede skulde naas derved: at skaffe *billige* Boliger. Dette Formaal vil ikke naas herigennem, og med de usikre Valutakurser, vi har, kan der end ikke gøres et blot nogenlunde rigtigt Overslag. Men Begrænsningen af Byggevirksomheden har ogsaa sin Forklaring i det store Fald i Obligationskurserne, som har fundet Sted, saavel som i Mangelen paa likvid Kapital her i Landet og i Kreditindskrænkningen. Vi mener ikke, det vil være rigtigt af Staten eller det offentlige i det hele taget at beslaglægge yderligere Kapital, som derigennem unddrages Erhvervene, og navnlig ikke, naar det gælder Foranstaltninger, som ikke er strengt nødvendige i sig selv. Erhvervenes Udnyttelse af Kapitalen bringer ogsaa Arbejder i Gang, saa det kan ikke være Hensynet dertil, der er det afgørende. Kapitalen bliver under alle Omstændigheder her i Landet, og der sættes relativt flere Arbejder i Gang fra privat Side gennem Erhvervene end fra det offentlige Side.

Under Hensyn til, at der i Virkeligheden ikke synes at herske nogen Boligmangel i større Omfang, er det vor Opfattelse, at vi maa afvente en Klaring af den økonomiske Situation her i Landet, inden vi paa ny gaar med til at engagere Staten i Laaneverksamhed overfor Byggeriet og navnlig overfor et Byggeri, der, som jeg sagde før, ikke er strengt nødven-